

alle kinderen waren in feeststemming. Maar het feest was nauwelijks begonnen toen we een enorme klap hoorden vlak naast de tent. Het was alsof er een vliegtuig neerstortte. En direct na die blikseminslag begon er een stortregen zoals ik het in mijn hele leven niet heb meegemaakt. Het tentdoek was als een zeef. Het regende binnen de tent even hard als daarbuiten.

Alleen op het podium bleef het droog, omdat daar nog een tentzeil overheen was gespannen. Alle kinderen stormden het podium op en begonnen te huilen. Je moet je voorstellen dat die kinderen nooit de favela uitkomen en wekenlang hadden uitgekeken naar hun feest. En nu viel dat feest letterlijk in het water. Ik vond het zo zielig. Toen zag ik tussen al die kinderen drie meisjes die hun handen vouwden en gingen bidden. Je kunt het geloven of niet, maar binnen twee seconden hield de regen op, het werd droog in de tent en de zon stond even stralend aan de hemel als vóór die stortbui.

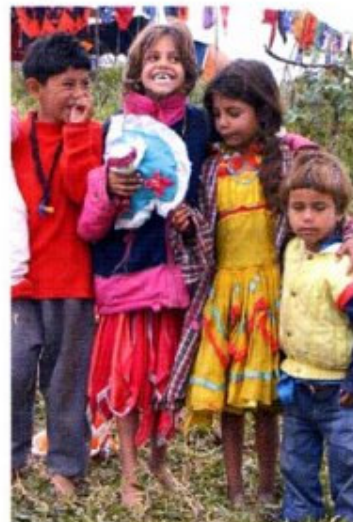
Voor mij was dit een geweldig getuigenis van Gods macht en zijn antwoord op het gebed van die kinderen. Niemand zal die meisjes er ooit voor bedanken, en dat hoeft ook niet. Want voor hen was het de gewoonste zaak van de wereld. Als je bidt, luistert God. Dat is wat Jezus bedoelt met kinderlijk geloven.'

Groei

'Inmiddels is het werk van Children Asking enorm gegroeid. Er zijn in Brazilië zo'n driehonderd kinderen die hun hulp direct van Children Asking ontvangen.

Bijvoorbeeld Caroline, een veertienjarig meisje dat een kindje heeft gekregen. Dat gebeurt daar heel vaak. Die gezinnen leven met vier, vijf, zes kinderen op één slaapkamertje. Het is niet goed, maar het gebeurt.

Zo'n meisje brengt je op het idee om iets te doen tegen de seksuele verwording. Ik heb een bijeenkomst met

zeventig tieners gehouden midden in de favela, en heb ze verteld hoe God orde heeft neergelegd in de schepping en dus ook in de seksualiteit. Ik heb ze verteld hoe God het bedoeld heeft. Tijdens die bijeenkomst hebben 25 kinderen hun hart aan God gegeven en een gelofte afgelegd dat ze zich aan de orde van God zullen houden en seks willen bewaren tot het huwelijk.'

Vila Any

'We hebben nu een kantoorje aan de rand van Vila Any, een van de meest verwaarloosde favela's van São Paulo. We zijn daar expres gaan werken omdat er nog geen enkele vorm van hulpverlening was. In Vila Any wonen 35.000 mensen waarvan ruim zeventig procent verslaafd is. De meerderheid van de kinderen heeft nog nooit een school van binnen gezien. Ze zijn maanden niet gewassen, zitten onder de schurft en de luis, lijden aan allerlei ziektes en wonen in krotten.

Ik heb nu al heel wat mensen uit Vila Any leren kennen. En telkens kom je weer situaties tegen die je bevattingvermogen te boven gaan.

Eliani is zeventien en heeft drie kinderen. Toen ik het krotje binnenliep waar ze woont, lag haar man laveloos op de grond zijn roes uit te slapen. Ik was nauwelijks binnen of er kwam een of andere vriendin aanlopen die zich aan